

OPIS PRZEDMIOTU/MODUŁU KSZTAŁCENIA (SYLABUS)

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim Metodologia badań muzykologicznych	
2.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku angielskim Methodology of Musicological Research	
3.	Jednostka prowadząca przedmiot Katedra Muzykologii UWr	
4.	Kod przedmiotu/modułu	
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu (<i>obowiązkowy lub fakultatywny</i>) Obowiązkowy	
6.	Kierunek studiów Muzykologia	
7.	Poziom studiów (<i>I lub II stopień lub jednolite studia magisterskie</i>) II stopień	
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I rok	
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin Wykład, 15 godzin, ćwiczenia 15 godzin	
11.	Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby prowadzącej zajęcia Maciej Gołąb, prof. dr hab.	
12.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu oraz zrealizowanych przedmiotów Pogłębiona wiedza z zakresu teorii analizy dzieła muzycznego	
13.	Cele przedmiotu Zapoznanie z metodami analizy dzieła muzycznego	
14.	Zakładane efekty kształcenia 1. Ma pogłębioną wiedzę o metodach analizy dzieła muzycznego i ich znaczeniu w muzykologii systematycznej, ma	Symbole kierunkowych efektów kształcenia, <i>np.:</i> K_W04, K_U04, K_K02

	<p>pogłębioną wiedzę w zakresie konkretnych teorii analizy, orientuje się w możliwościach współczesnej muzykologii na tym polu.</p> <p>2. Zna korpus podstawowych metod analizy dzieła muzycznego, ich zhierarchizowany układ norm, specyficzną dla konkretnych teorii terminologię i posiada ogólną wiedzę z zakresu metodologii badań nad sztuką.</p> <p>3. Ma uporządkowaną konkretną wiedzę szczegółową, obejmującą teorię i metodologię z zakresu analizy dzieła muzycznego; zna najważniejsze źródła metod (zarówno normatywnych, jak i deskryptywnych), potrafi zastosować w praktyce analitycznej konkretne metody analizy.</p> <p>4. Ma podstawową wiedzę o powiązaniach teorii analizy z historią muzyki z jednej oraz z estetyką muzyczną z drugiej strony.</p>	
15.	<p>Treści programowe: <u>Metody normatywne</u>: (1.)_ Pierwsze metody statystyczne M. Zalewskiego i W. Fucksa i ich współczesne odpowiedniki; (2.) Metoda taksonomii wrocławskiej (A. Czekanowska); (3.) Metoda analizy zbiorów klas wysokości dźwiękowych Allena Forte'a; (4.) Metoda spektromorfologiczna „SpectraPlus” (FFT Spectral Analysis System); (5.) Metoda</p>	

	spektromorfologiczna Nicolasa Cooka (The Mazurka Project); (6.) Metoda pomiaru agogicznego (timing) Krystyny Juszyńskiej i Piotra Rogowskiego. <u>Metody deskryptywne</u> : (7.) Zastosowania <i>Schichtenlehre</i> Heinricha Schenker'a do badań nad muzyką dawną i nowszą (XX wiek); (8.) Metoda analizy procesu tematycznego w muzyce tonalnej (Rudolf Reti); (9.) Problemy semiologii muzycznej (E. Kofin, A. Tarasti); (10.) Generatywna teoria analizy muzyki tonalnej (Fred Lerdahl, Ray Jackendoff); (11.) Model „implikacji-realizacji” w badaniach stylokrytycznych (Eugen Narmour, Leonard B. Meyer); (12.) Metoda integracji strukturalnej (Andrzej Tuchowski); (13.) Metoda analizy sonologicznej (Józef M. Chomiński, Iwona Lindstedt).	
16.	Zalecana literatura szczegółowa znajduje się w podręcznikach: Nicolas Cook, <i>Przewodnik po analizie muzycznej</i> , Kraków 1014; Maciej Gołąb, <i>Spór o granice poznania dzieła muzycznego</i> , Toruń 2012 (wyd. II); książka znajduje się także w otwartym dostępie na stronach: http://wroc.academia.edu/MaciejGołąb lub FNP http://fnp.org.pl/monografie/pl,monografie,book_94.php Tłum ang.: <i>Musical Work Analysis. An Epistemological Debate</i> , Frankfurt am Main 2008.	
17.	Forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu, sposób sprawdzenia osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia: ćwiczenia zalicza szczegółowy referat z konkretnej, wybranej przez studenta metody analizy dzieła muzycznego. Całość wieńczy egzamin.	
18.	Język wykładowy polski	
19.	Obciążenie pracą studenta	
	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
	Godziny zajęć (wg planu studiów) z nauczycielem:	30

	- wykład: 15 - ćwiczenia: 15	
	Praca własna studenta np.: - czytanie wskazanej literatury: 30 - przygotowanie do egzaminu: 30	60
	Suma godzin	90
	Liczba punktów ECTS	

*objaśnienie symboli:

K (przed podkreśleniem) - kierunkowe efekty kształcenia

W - kategoria wiedzy

U - kategoria umiejętności

K (po podkreśleniu) - kategoria kompetencji społecznych

01, 02, 03 i kolejne - numer efektu kształcenia